

РЕШЕНИЕ

№ 2340

гр. София, 08.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 31.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **354** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данъка върху добавената стойност, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на [фирма], с адрес на управление: [населено място], площад „П. С.“ № 30, ет. 2, ап. 4 срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-421-0051290/18.12.2020 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ – [населено място], в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, [населено място].

В жалбата се твърди, че процесната заповед е незаконосъобразна, неправилна и немотивирана. Инвокирани са доводи затова, че 06.11.2020 г. и на 26.11.2020 г. в стопанисвания от дружеството обект – бензиностанция, находяща се в [населено място], кв. Меден Рудник са получени три доставки на течни горива. И за трите са изпратени данни към системата на НАП, но само за две от тях не е получена информация. Според оспорвания това може да се дължи на техническа причина. Посочва се, че НАП е получила информация за процесните доставки от нивомерната система и в случай, че не е получила информация за точното количество на горивото, е следвало да уведоми за това получателя на доставката. Жалбоподателят е притежавал и съхранявал всички документи, свързани с процесните две доставки, както и документи за реализацията им именно в стопанисвания от него обект. Няма никакви данни, за това, че е налице укриване на приходи или неотчитане на продажби. При извършената проверка на 14.12.2020 г. органите по приходите са констатирани, че информация за доставките се съхранява в ЕСФП на

бензиностанцията и същата незабавно е била изпратена на НАП. Според оспорващия, административният орган немотивирано е посочил, че процесната ПАМ е наложена за защита на важен държавен интерес – коректно и пълно отчитане на приходите от търговците и неотклонение от данъчното облагане. В случая не са изложени конкретни мотиви, затова как е бил засегнат или би могъл да бъде засегнат държавния интерес. Твърди се, че мярката е непропорционална и че в случая, чрез нея се създават задължения за адресата ѝ, които надхвърлят целения от закона правен резултат. Цитирана е и конкретна практика на ВАС, за която се твърди, че е относима към случая.

По време на проведените заседания по делото, оспорващият не се представлява.

Ответникът по оспорването, в лицето на Началник на отдел „Оперативни дейности“, при ТД на НАП – [населено място], не се явява. Пълномощникът му, юрисконсулт И. оспорва жалбата и претендира присъждане на разноски.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

За да издаде оспорената заповед административният орган е приел, че на 14.12.2020 г. длъжностни лица при Главна Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, извършили проверка на търговски обект – бензиностанция, находящ се в [населено място], кв. Меден рудник, стопанисван от [фирма]. При проверката, след преглед на съхраняваните в обекта документи и направена съпоставка с информация от масивите на НАП, е установено [фирма], качеството си на задължено лице – получател по доставки на течни горива не е подал данни към НАП за доставка на получено количество гориво по Акцизен данъчен документ (АДД) с УКН 0000000005691736/26.11.2020 г. – 4965,62 литра бензин, по АДД УКН 0000000005690858/26.11.2020 г. – 5975,40 литра L. и по АДД УКН 0000000005652368/06.11.2020 г. – 5846,97 литра L..

Според направения от проверяващите извод, [фирма] не е подало данни към НАП по описаните доставки, чрез наличната в търговския обект ЕСФП и чрез електронен документ за получаване в НАП, което е в противоречие с разпоредбата на чл. 118, ал. 10 от ЗДДС, във връзка чл. 59а, ал. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (наричана за краткост по-надолу само Наредбата), което е основание за налагане на ПАМ по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1 б. „г“ от ЗДДС.

Със заповед ЗЦУ-1148 от 25.08.2020 г. Изпълнителният Директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален Контрол“ в ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителни административни мерки по чл. 186 от ЗДДС.

Освен съдържащите се в административната преписка документи, като доказателства по делото са приети, представените с жалбата копия от АДД, декларация за съответствие, експедиционна бележка, товарителница и протокол за сервизна дейност/становище от 15.12.2020 г.

По делото беше допуснато, изслушано и прието заключение на съдебно-техническа експертиза (СТЕ).

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е връчена на представител на дружеството на 23.12.2020 г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 05.01.2021 г. (вх. № 160), т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, поради което същата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г” от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не подава данни от ЕСФП по чл. 118 в Националната агенция за приходите.

По силата на чл. 187, ал. 1 ЗДДС при прилагане на принудителната административна мярка по, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта или обектите на лицето, а наличните стоки в тези обекти и прилежащите към тях складове се отстраняват от лицето или от упълномощено от него лице. Мярката се прилага за обекта или обектите, където са установени нарушения.

В конкретния случай не е спорно, че към момента на проверката в търговски обект – бензиностанция, находящ се в [населено място], кв. Меден рудник, стопанисван от [фирма], е действало фискално устройство ЕСФП, както и нивомери за получено количество гориво в бензиностанцията, свързани директно с електронната система на НАП.

Съгласно разпоредбата на чл. 59а, ал. 1 от Наредбата (посочена в оспорената заповед като нарушена), лицата по чл. 118, ал. 9 и 10 ЗДДС подават в НАП данни чрез електронен документ за доставка (ЕДД) – приложение № 22, или електронен документ за получаване (ЕДП) – приложение № 23, за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях, отнасяща се до цялото количество гориво или до част от него, в случаите, когато данните не са декларирани с електронен акцизен данъчен документ (еАДД)/единен административен документ (ЕАД) и са задължителни за подаване съгласно наредбата. Всеки ЕДД, ЕДП, както и подадените данни за доставени количества горива по документ, въведени чрез ЕСФП, съдържат задължително уникален контролен номер (УКН) на еАДД или митнически референтен номер (МРН) на ЕАД. Въвеждането на УКН на еАДД за доставени количества горива по документ, постъпили в обект с ЕСФП, се извършва чрез баркод четец при постъпването им, а в случаите на освободени доставки от лицензиран складодържател, регистриран по Закона за акцизите и данъчните складове, на втечен нефтен газ (L.) в бутилки за отопление, продадени на физически лица, които не са еднолични търговци, въвеждането на УКН се извършва в деня на издаване на обобщения акцизен данъчен документ.

Грамотическото тълкуване на цитираната подзаконова нормативна разпоредба, както и на разпоредбата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г” от ЗДДС, налага извода, че подаването на необходимата информация към НАП се извършва: 1. по електронен път и 2. чрез въвеждане на определени данни за получените доставки и изпращането им чрез ЕСФП към НАП. Т.е. в случая се изисква извършване на определени действия,

свързани с въвеждането в ЕСФП на изискуемата информация и изпращането ѝ към НАП по електронен път от служител на дружеството.

За да се провери правилността на направените от органите по приходите изводи, следва да се обсъди приетото без възражения от страните заключение по допуснатата СТЕ.

Експертът е описал и анализирал коректно наличните документи. Отговорено е изчерпателно на поставените въпроси, като са направени изводи, след проверка и анализ на събраните писмени доказателства. Настоящият съдебен състав намира, че заключението следва да се кредитира като мотивирано, логично, компетентно и съответстващо на събраните доказателства.

Според вещото лице функциониращата в бензиностанцията, находяща се в [населено място], кв. Меден рудник, стопанисван от [фирма], ЕСФП Е. ТМ-81F, отговаря на установените за нея изисквания, въведена е правилно в експлоатация и е проверена от Българския Институт за Метрология (БИМ). Посочено е, че няма данни ЕСФП през месеците ноември и декември 2020 г. да не е функционирала нормално. Електронните документи, касаещи описаните в процесната заповед доставки са били създадени, но не са били приети от сървъра на НАП. В случая съществува обратна връзка от НАП към дружеството по отношение на подадените данни към НАП, чрез отпечатване на бележка, каквото липсва по делото. Няма диагностична информация по отношение на качеството на връзката и подадената информация, както и за възникнали технически проблеми за неподаване на данни от нивомерната система ЕСФП. В заключението се посочва, че подаването на данни от нивомерната система към НАП се извършва от ЕСФП, но ролята на последното е само да ги предаде чрез комуникационната си система. Информацията се прехвърля изцяло транзитно, без да е необходима намеса на служител. Експертът счита, че във всяка комуникационна система съществува риск от прекъсване на комуникацията, осъществявана между цифрови устройства. Според него в случая най-вероятно става дума за технически проблем при изпращането на описаните документи. Същите са били създадени, но по някакъв начин не са били получени от НАП, а са останали в локалната база данни на ЕСФП.

По време на проведеното по делото открито заседание вещото лице направи допълнителни разяснения към заключението, посочвайки, че е приложил произволно разпечатан бон, във връзка със зададения въпрос, дали може да се анализира грешката при изпращане на информация и доколко обратната информация е разбираема така, че операторът да може сам да диагностицира грешката си. Операторът не може само по кода да разбере в какво се състои проблемът и евентуално да изпрати информацията още веднъж. Системата не дава възможност той да узнае, дали дадена информация е изпратена или не. Когато се получи определена доставка на гориво НАП получава информация за това, защото нивомерът на бензиностанцията е свързан директно с информационната база на НАП. На вещото лице е неизвестно, как в НАП виждат и обработват тази информация. От друга страна собственикът също получава в своята база данни информация за полученото гориво и издава служебен бон. След което тази информация следва да бъде препратена, чрез съответния софтуер на НАП и тя вече съдържа информация за вида и количеството на полученото гориво. Тази операция се извършва ръчно от оператор. Тъй като комуникацията се осъществява със сим-карта е възможно в момента на изпращането на информация да е имало някакъв технически проблем, който да не е позволил реалното ѝ изпращане, но за това нещо операторът няма как да знае. В случая документите по процесните доставки на гориво са били

генерирани, но са останали в компютъра на жалбоподателя и това е видно от протокола на обслужващата фирма, извършила впоследствие диагностика. Информацията за първата доставка, извършена на 26.11.2020 г. е минала без проблеми.

Общият извод на вещото лице е, че изпращането на информацията не се е осъществило, поради някаква техническа причина, без да са налице данни за умишлени действия на оператора, който е бил длъжен да изпрати информацията. Документите са се намирали в компютъра на жалбоподателя.

Анализът на описаните доказателства и най-вече заключението на СТЕ, дава възможност на съда да направи изводи в следните насоки.

За да се наложи предвидената в чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г” от ЗДДС принудителна административна мярка е необходимо, получателят на течни горива да не подаде в НАП данни чрез ЕСФП по чл. 118 от ЗДДС, във връзка с чл. 59а, ал. 1 от Наредбата.

Грамотическото тълкуване на тази разпоредба сочи, че в случая законът не прави разлика дали неизпълнението на визираното законово задължение е направено умишлено или не. Отговорността на юридическото лице, което е получило доставките е обективна и безвиновна. За да бъде наложена предвидената за това неизпълнение на законово задължение санкция, под формата на ПАМ е необходимо получателят на течни горива умишлено или не да не е подал визираните в чл. 118, ал. 10 от ЗДДС, във връзка с чл. 59а, ал. 1 от Наредбата данни.

В разглеждания казус се установява, че данните за процесните доставки, описани в оспорената заповед са били генерирани от служител на дружеството, но поради някаква причина не са били получени от НАП. Според настоящия съдебен състав няма логика, задълженото лице, знаейки, че информация за всяка получена доставка на течни горива се подава към НАП, чрез нивомерната система на бензиностанцията и имайки предвид, че неподаването ѝ е обвързано с налагането на принудителни административни мерки и реализирането на административно-наказателна отговорност, да генерира данните за получените доставки на течни горива, да ги съхрани в компютърната си система и локалната памет на ЕСФП, но да не изпълни задължението си по чл. 118, ал. 10 от ЗДДС. Жалбоподателят и служителите му са били наясно със сериозните последици, които законът свързва с този пропуск, който много лесно е могло да бъде установен при една проверка от органите по приходите.

Съдът приема, че в случая неизпращането на данните за процесните три доставки се дължи на технически проблем, касаещ прекъсването на връзката между цифровите устройства на бензиностанцията и на НАП, съгласно общото заключение на СТЕ. При липса на възможност на оператора да узнае в момента на изпращането им – обстоятелство потвърдено от вещото лице, че данните не са изпратени, няма как да се приеме, че дружеството не е изпълнило задължението си по чл. 118, ал. 10 от ЗДДС, във връзка с чл. 59а, ал. 1 от Наредбата.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при нарушение на предвидената в закона форма, касаеща излагането на точни и ясни мотиви и при несъответствие с материално-правните разпоредби, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на делото на оспорващия се дължат разноси. Такива не са поискани своевременно, поради което съдът не дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 171, ал. 1, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], с адрес на управление: [населено място], площад „П. С.“ № 30, ет. 2, ап. 4 срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-421-0051290/18.12.2020 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ – [населено място], в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, [населено място].

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.